



Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

4 Testis & accusans nemo simul esse valebit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

solus. i.e. Solum testis ad ingenuitatem probationem non sufficiunt, nisi instrumenti, & argumenti adjuvent. Item l. ¶ Eniam iure civili domestici testimonio aliis approbat. Item 2. ¶ Sola attestatione, & propositum, nec illis legitimis administris causam approbat, nullum esse momentum certum est. Item 1. 4. ¶ Eos quod veritatem adjuvandam adhiberi oportet, qui oportet & poterant fidem religioni judicari debet, non probante. Item 1. ¶ Parentes & liberi minorum obversi se nec volentes ad testimonium admittuntur. Item 1. 6. ¶ Qui sibi intendit, suæ intentionis propriae debet affere probations, non petere adversarii, cum sibi exhibitionem eorum, per quos i sibi negavit, sit. Item 1. 7. c Servi neque pro domino, neque a sancto dominis, sed pro facto suo interrogari possunt. Item 1. d Iustissimandi religione telles prius quam peribent testimonium, coadvenient, 2. & honestioribus potestibus fides habentur. Vnde vero testimonium nequum in quoque causa facile patiatur admissum: iniuriosus refutatio omnino non audiatur, etiam si prout cura horum profugat. Item 1. 9. Omnibus auctoribus dicendum testimonii facultatem jura submoveantur. Item 1. n. Liberi et telles ad causas postulantur alieni & loci, & participes criminis non dicuntur, sed fides ab accusatore, vel ab iis, per quos fuerant populati, summae competentia ministrantur, etiam in pecuniaria causa ab altera parte testes producendi sunt. Item 1. 11. Liberi & auctori patrobus sponte prodire non audeant, sed ne vocem quidam in iudicium venire cogantur. Item 1. p. Si quis telibus usu fuerit, idemque telles adversus eum in alia non producantur, non licet ei personas committere, nisi ostenderit inimicitias inter se & illos poterit amittere, ex quibus telles repellit leges precipiunt: non stimula scilicet ei licentia ex ipsis depositionibus testimoniorum coram arguer. Sed & si liquidis probando dicione, vel promissione pecuniariorum eos corrupti sint ostendenti, etiam eam allegationem integramente trahantur.

¶ In vulgaris legebatur, per quæ. Emendatio remanens scriptis & lege ipsa, in qua agitur de exhibitorum iure, non sicut de editione instrumentorum.
¶ Constatur. Sic in aliis scriptis, que ledio etiatis legi, scilicet precipiunt, magis consentit, quam necessitatibus, que erat in impresso.
In aliis scriptis, que ledio Bruci, h. qui voce pueri iriginta dies postmodum conseruit probata est. Sed miracula divina sunt, ut exponit etiam humanæ altitudo trahenda.

QUESTIO IV.

D'E quarta veri questione Fabianus Papa, epist. 1. ad E. l. 1. g. Accusare & teſtiſ, vel iudex, aliquis finali ſea non patet.

Nihil à unquam praefumat accusator simul illi teſtiſ vel teſtiſ: quoniam in omni iudicio

a. Natura. b. L. nimis grave.] mutata verbo. f. Paulus alter. c. Paulus alter. e. Le. quoque. h. Epiphanius Severus l. 3. vita S. Marini. i. A. 1. 2. 3. 7. Burch. l. 16. c. 31. Pannorm. l. 4. c. 8. Ivo part. 6. c. 337. b. officium.] orig. c. Ea quidam. C. de accuf. & inserit.

cio quatuor personas necesse est semper adesse; id est, judices electos, accusatores, idoneos, & defensores congiros, atque testes legitimos. Judices 2 autem debent utri exequitate, testes veritate, accusatores intentione ad amplificandam causam, defensores extenuatione ad minuendam causam.

¶ Idoneos.] Apud Fabianum, & Burchardum, & Iovem hic locus ita habet, judices electos, & accusatores, ac defensores, atque testes. Verum, quia voces ille, idoneos, congiros, legitimos, sunt in omnibus vetustis codicibus Gratianni, & Pannormia, nihil est mutatum.

¶ Iudices autem.] Haec, neq; in epistola fuit, neq; apud auctores collectores, nisi in Pannormia.

C. II. ¶ Quilibet in causa duas personas gerere non debet.

Item Damafus Papa., epist. 3. c. 7.

ij. Nihil a introducatur personaliter, sed accusatores & accusati equa audiuntur ratione, juxta quod genitorum ordo exigit. Accusatores vero, & judices non iidem sint, sed per se accusatores, per se judices, per se testes, per se accusati, unusquisque in suo ordinabilitate ordine, 2 pars. ¶ Nam inceptio primò semper fit, ut ultra nomine calumniator recipiat, quia ante inceptio nemo debet judicari, vel damnari, cum & facilius leges haec eadem retineantur.

Ut Codice libro non, titulo de accusationibus & inscriptionibus, l. 7. & Codice, eadem libro, de adulterio, l. 6. & ritulo de Abigei, l. unica. ¶ Aliquisando etiam sine incriptione accusatio fieri potest. [Ea enim, qua per officiales b. praefidibus denuntiantur, & circa solennia accusationum posse perpendi incognitum non est.] ¶ Item Codice de adulterio, l. 6. c. Se maritus iure marii, hoc est, intra sexagesim dies uiles adulteriorum uxoris sui accusare voluntate, quam ex suspicione sola ream facere valet, non continuus vinculo inscriptionis. Item 6. de Abigei, l. unica. [Abaldi annalis accusatio non solum cum inscriptionibus, sed etiam fine observatione propinatur.] ¶ Item Cod. de accus. l. 1. [Si quis se injuriarum ab aliquo passum putaverit, & querelam deferre voluerit, non ad statuaries decurrit, sed praefidalem adest postularem, aut libello offensum, aut querela sua apud eam deponens.] ¶ In 1 alia autem criminalibus causis dignum est, ut inscriptiones proponantur, quia magnitudinem videbilem criminis tempus, designant, ut alterius partem digna legum terre posse autoritatem.

¶ In aliis autem.] Lec. 16. Cod. de accus. habet, in causis criminalibus, casta vero eadem plane modo arg. à Gratiano informetur.

2. ¶ Auctoritas] In vulgaris hic reprobatur versiculos, Inscriptione, ex capitulo Damasi: sed auct. a. venustioribus codicibus, & frastra repetit.

De domo riam iudicis accusator, vel testis productus non debet, ne in causam suspicionis incidat iudex.

C. III. ¶ Suspicionis incidit in crimen iudex, de cuius domo, vel accusator, vel testis productus.

Unde Nicolaus Papa ad Michaelem Imp. epistola, cœju in iustum est. [Proposueramus.]

C Ontra ritum ecclesiasticum, contraque venerandas leges producitur accusator de Imperialibus ædibus, & cui imperatori potest, ad falsum dicendum testimonium adhibetur. Fint suspecti judices, & mercenarii, & lupi custodes, qui videbantur esse pastores.

¶ Caput hoc emendatum est ex ipso originali Rome impresso.

a. Poly. l. 5. tit. 1. Burch. l. 16. c. 31. Pannorm. l. 4. c. 8. Ivo part. 6. c. 337. b. officium.] orig. c. Ea quidam. C. de accuf. & inserit.